

“आवशीरांश्च योधांश्च अहिच्छेत् च योधयन् । पूर्वां दिशं विनिर्जित्य वत्सभूमिं तथाऽगमत्” ।

अहिगण पु० शकन्दःशास्त्रप्रसिद्धे पञ्चमात्मके आद्यगुरुके अन्यलघुत्वयोरूपे सप्तमभेदे । ६त० । २सर्पाणां समूहे ।

अहिच्छत् पु० अहेः फणाकारः छत्तम्भादकः । १मेषशङ्की-वृक्षे, २नगरीभेदे स्त्री । ३देशभेदे पु० । स च देशः पार्थेन निर्जित्य द्रोणाय दत्तः । ‘अहिच्छत् च विषयं द्रोणः समभिपद्यत । एवं राजर्षिच्छत्ता पुरीजनपदायुता युधि निर्जित्य पार्थेन द्रोणाय प्रतिपादिता’ भा०आ०प० १३६ अ० । तत्र द्रुपदराज्यं पूर्वमासीत् ययोक्तं हरि-वंशे २०अ० “अहिच्छत् स्वकं राज्यं पितॄन् प्राप महा-द्युतिः । द्रुपदस्य पिता राजन् ! समैवानुसते तदा । ततो-ऽभूद्द्रुपदोराजा द्रोणस्तेन निराकृतः । ततोऽर्जुनेन तरसा निर्जित्य द्रुपदं रणे । अहिच्छत् सकाम्पित्यं द्रोणाय यापवर्जितम् । प्रतिगृह्य ततोद्द्रोणः उभयं जयतांवरः । काम्पित्यं द्रुपदायैव प्रायच्छद्विदितं तव” हरि० २०अ० तत्सीमाबन्धश्च भा० आ० प० १३७अ० उक्तः । “कामन्दीमथ गङ्गायास्तोरे जनपदायुताम् । सोऽध्यवात्-सीहीनमनाः काम्पित्यञ्च पुरोत्तमम्” । दक्षिणांश्चापि पञ्चालान् यावच्चर्मखतीं नदीम् । द्रोणेन चैवं द्रुपदं परिभूयाथ पालिता” । अहिच्छत्स्य नामान्तरं प्रत्यययः हेम० । अहिच्छत् भवः अण् आहिच्छत् । स्त्रियां ङीप् गुरुपोत्तमत्वे ऽपि गोत्रार्थेभित्तत्वात् न षड् आहि-च्छत्तो” सि०सौ० ।

अहिजित् पु० अहिं सर्पं वृत्तासुरं वा जितवान् जि-क्विप् लृक् च । १कण्ठे, २इन्द्रे च । तत्र कण्ठस्य कालि-यदमनात्तथात्वम् तत्कथा हरि० ६६अ० । “कण्ठ कण्ठ ! महावाहो ! गोपानां नन्दिवर्जन ! । दस्यतामेष वै क्षिप्रं सर्पराजो विषायुधः । इमे नो बान्धवास्तात ! त्वां मत्वा मानुषं विभो ! । परिदेवन्ति करुणं सर्वे मानुषबुद्धयः । तच्छ्रुत्वा रौहिणेयस्य वाक्यं संज्ञासमीरितम् । विक्रोष्टाऽस्तोऽयन् वाहू भित्त्वा तं भोगबन्धनम् । तस्य पद्भ्यां समाक्रम्य भोगराशिं जलोत्थितम् । शिरस्यु कण्ठी जपाह स्वहस्तेनावनास्य च । तस्याकरोह सहसा मध्य मं तन्महच्छिरः । सोऽस्य मूर्द्ध्नि स्थितः कण्ठः ननर्त्त रुचि-राङ्गदः । मृद्यमानः स कण्ठेन आन्तमूर्द्ध्नि भुजङ्गमः” । इति । इन्द्रस्य वृत्तासुरजयकथा भाग० ६६खान्धे ६अ० “अथेन्द्रो वज्रमृद्यस्य निर्भिर्तं विश्वकर्म्मणा । सुनेः

शक्तिभिरुत्सिक्तं भगवत्तेजसान्वितम्” इत्युपक्रम्य इन्द्रवृत्ता-सुरयुद्धं वर्णयित्वा “भित्त्वा वज्रेण तत्कुक्षिं निषक्रम्य बलभिर्द्विभुः उच्चकर्त्त शिरः शक्रोगिरिशृङ्गमिवोजसा” इत्युक्तम् । [जिह्वाख्यलतायाम् ।

अहिजिह्वा स्त्री अहेर्जिह्वेव तदाकारशिवत्वात् । नाग-अहिण्डुका स्त्री हिण्डु-उकञ् न०त० । सुश्रुतोक्ते कीट-भेदे कीटशब्दे विवृतिः “अहिण्डुकाभिर्दष्टे तोददाह-कण्डूश्चययवोभोहृष” । “अहिण्डुकाभिर्दष्टानामापदो-विषनाशनम्” इति च सुश्रुतः ।

अहित पु० न०त० । १शतौ । २पथ्यभिन्ने त्रि० । सुश्रु-तोक्तानि अहितानि अपथ्यशब्दे २२६ पृष्ठे उक्तानि “अहिताननिलोद्गतैस्तर्जयाद्भव केतुभिः” रघुः “राम-नाम इति त्वस्यमात्मजे वर्त्तमानमहिते च दारुणे” रघुः “निन्दन्स्तव सामर्थ्यं वदिष्यन्ति तवाहितः” गीता । चत-स्रसामपि वर्त्मानां प्रेत्य चेह हिताहितान् । अष्टाविमान् समासेन स्त्रीविवाहाद्विबोधत” मनुः । “अहितो देह-जोव्याधिर्हितमारण्यमौषधम्” ।

अ(आ)हितुण्डिक पु० अहेस्तुण्डं मुखं तेन दीव्यति ठन् ठञ् वा । १व्यालगाहिण, २सर्पखेलके च ।

अहिद्विष् पु० अहिं सर्पं वृत्तासुरं वा द्विष्टवान् द्विष-भृते क्विप् । १गरुडे, २मयूरे, ३नकुले, ४इन्द्रे गरुड मयूरनकुलानां स्वभावांसिद्धं तथात्वम् इन्द्रस्य वृत्तासुर हेष्टृत्वमहिजिच्छब्दे उक्तम् “अहिद्विषस्तद्भवता निशम्य-ताम्” भाषः । क । अहिद्विषोऽप्युक्तायेषु । [स्वभावसिद्धे वैरे ।

अहिनकुलिका स्त्री अहिनकुलयोर्वैरम् वुन् । सर्पनकुलयोः अहिनिर्माके पु० अहिना निर्मुच्यते निर्+मुच-कर्म्मणि घञ् ६त० । सर्पकञ्चुके (खोलस) इति ख्याते ।

अहिनिर्लयणी स्त्री अहिर्निर्लीयतेऽस्याम् निर्+ली-ल्युट् ङीप् । (खोलस) इति ख्याते सर्पनिर्माके । “तद्यथाऽ-हिर्निर्लयणी वल्मीके मृता प्रत्यस्ता शेते” वृ०उ० ।

अहिपताक पु० अहिषु पताका तदाकारोऽस्यस्य अच् । सर्पभेदे अहिशब्दे ५८१ पृष्ठे सुश्रुतोक्तस्तद्भेदोदृश्यः ।

अहिपति पु० ६त० । वासुकिनागे । अहिनाथादयोऽप्यत्र ।

अहिपुत्रक पु० अहेः पुत्रः इव कार्याति प्रकाशते कै-क । सर्पाकारे नौकाविशेषे (द्विप्) ।

अहिपूतन न० सुश्रुतोक्ते क्षुद्ररोगभेदे यथा “समासेन चत-स्त्रिंशत् क्षुद्ररोगा भवन्ति” इत्युपक्रम्य “निरुद्धशुद्धोऽहिपूतनं वृषणकच्छूर्गदभ्रं शस्त्रेति” तान् गणयित्वा” “शकन्मूल-